

VWS

Vereniging van West-Vlaamse Schrijvers

Mag ik u namens de VWS van harte welkom heten op deze viering/huldiging, dit afscheid ook van schrijver-dichter-kunstenaar Herman J. Claeys in Dolle Mol in Brussel. Ik verontschuldigd onze voorzitter Jooris van Hulle die wegens andere verplichtingen niet aanwezig kan zijn. Ook de heer Breyne, Gouverneur van West-Vlaanderen laat zich verontschuldigen.

De VWS, Vereniging van West-Vlaamse Schrijvers, werd gesticht in 1961, is bijna 50 jaar oud dus, en heeft als doel de literatuur van West-Vlamingen te steunen en breed bekend te maken. Literatuur in de brede zin van het woord. Jaarlijks worden zes cahiers gepubliceerd, gewijd aan een publicist (romancier, dichter, filosoof, politieker, wetenschapper, jeugdschrijver, ...) Overleden of nog actief, vrouw of man, jong én oud. Elk cahier telt 48 bladzijden en bevat een inleidend essay over de auteur, een bloemlezing, illustraties, eventueel een handschrift en een uitgebreide bibliografie. Op deze manier wordt een bibliotheek van de West-Vlaamse Letteren samengesteld. De VWS is de enige literaire vereniging in West-Vlaanderen en een van de weinige in het land.

Naast deze cahiers publiceert de VWS ook het Lexicon van Westvlaamse schrijvers, het Lexicon van West-Vlaamse beeldende kunstenaars en het Lexicon van de muziek in West-Vlaanderen. Het lexicon van de schrijvers wordt momenteel in een herwerkte en aangevulde versie heruitgegeven.

Een drietal keer per jaar wordt een cahier aan een ruimer publiek voorgesteld op een literaire ontmoeting. Eind oktober verscheen het 254ste cahier van de VWS, van de hand van Renaat Ramon, over Herman J. Claeys. U hoort hier straks meer over. Het Masereelfonds, Dolle Mol en de VWS vonden elkaar om dit cahier voor te stellen en een huldeviering voor de in Antwerpen wonende Brugse Brusselaar Herman J. Claeys te organiseren. Zo raakt de VWS ook eens over de provinciegrenzen heen. Het cahier is hier straks ook te koop.

Ik eindig met enkele woorden van John Stadt, professor linguïstiek aan de HongKong Universiteit, die hier niet aanwezig kan zijn, geciteerd uit zijn mail aan Herman:

“Herinneringen aan een goede vriend, begenadigd schrijver, uitzonderlijk vrijdenker en eminent collega linguïst.

Beste Herman, helaas ben ik niet in staat om jouw afscheid van het grote podium in persona bij te wonen. Vandaar deze verbale omhelzing in het Nederlands, bij uitstek jouw taal. Allereerst wil ik alle aanwezigen daar in de Dolle Mol er op wijzen dat er een wet bestaat die het schrijvers verbiedt om zomaar ‘afscheid te nemen’. Niet alleen is het fysiek onmogelijk zoiets te doen, maar bovendien, eens opgenomen in dat mysterieuze en amorfe fluidum genaamd taal, kom je er als communicant niet zo gemakkelijk vanaf. Uit de vroege 70er jaren dateert de kreet ‘wie schrijft die blijft’. De kreet vond zijn weg in het alledaags Nederlands. Inderdaad benoemen is scheppen, zin geven(!). In den beginne was er het woord en wat rest zijn altijd maar meer woorden. Woorden zijn tastbare dingen die een eigen kleur en smaak hebben. Zij zijn als dierbare vrienden of gevaarlijke vijanden; woorden kunnen genezen, vertederen, verontrusten, liefhebben en soms zelfs verwonden of doden. Het is aan de schrijver een passende functie voor hen te vinden.” Tot zover John Stadt.

Ik dank u allen voor uw aandacht en gewaardeerde aanwezigheid en geef nu het woord aan Gerlinda Swillen namens het Masereelfonds.

Jan Bonneure,

secretaris VWS

18 december 2009

VWS Vereniging van West-Vlaamse Schrijvers

Fort Zevenbergen 8 – 8200 Sint-Andries Brugge

0473/573031 janbonneure@skynet.be